

gen om en Overveielſe af, hvorvidt der ved Roeskilde—Kallundborgbanen burde tages militære Hensyn, har været forſømt fra Krigsminiſteriets Side. Jeg kan kun ſige, at det har været Gjenſtand for Opmærksomhed, og dette Forlangende har altid været fremſat. For Diebliffet er der indløbet Underhandlinger med det ſjællandske Jernbanefelſkab, ſaa vel angaaende enkelte Punkter vedrørende denne Bane ſom ogſaa angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Selſtabet ſkulde ville overtage de 1000 Rd., ſom fremtidig vilde behøves til den aarlige Vedligeholdelſe. Derfor jeg ligesom ved § 22 altsaa maatte rekapitulere min Opfattelſe med Hensyn til de til § 25 ſtillede Endringsforſlag, ſkal jeg gjøre det ganſke kort. Endringsforſlagene ere Nr. 94 til Nr. 104. Endringsforſlaget under Nr. 94, ſtillet af et Mindretal, maa jeg anbefale til Forkaſtelſe; ligeledes Nr. 95, Nr. 96 og Nr. 97. Jeg anmoder det høie Thing om med Hensyn til diſſe Forſlag at ville ſtemme med Udvalgets Flertal, altsaa mod Forſlagene; med Hensyn til Ribeekvipagerne da findes der ikke her noget Forſlag fra det Mindretal, der har bebudet at ville ſtemme for Halvdelen af Beløbet til Ribeekvipager. Jeg forventer, at dette Forſlag kommer frem, jeg vil ſaa kunne ſlutte mig til det, og under denne Forudſætning vil jeg ikke modſætte mig Vedtagelſen af Udvalgets Forſlag under Nr. 98. Endringsforſlagene Nr. 99 og Nr. 100 vedrøre Orgelſkytſet, og jeg maa her tillade mig at anbefale det høie Thing at følge Mindretallet, hvorved Beløbet til Orgelſkytſet nebfættes med 25,000 Rd. Endringsforſlagene under Nr. 101, Nr. 102 og Nr. 103, ſtillede af Udvalget, vil jeg fuldstændig kunne tiltræde. Med Hensyn til Endringsforſlaget under Nr. 104 beklager jeg at maatte udtale, at uagtet det er hele Udvalget, der har ſtillet det, maa jeg dog opfordre det høie Thing til at ſtemme mod det.

Winther: Der er fremkommet forſkjellige Udtalelſer mod de Mindretalsforſlag, jeg har til-
 ladt mig at ſtille, og jeg finder mig foranlediget til at gjøre nogle Bemærkninger i den Anledning. Den ærede Ordførers Hovedindvending imod mine Forſlag var jo i Særdeleſhed, at de ikke ſkulde være betimelige; men fra dette Standpunkt af var det naturligt, at han efter den Stilling, ſom i det Hele finder Sted, indſkrænkede ſig væſentlig til denne Bemærkning, idet det jo ikke for ham havde nogen ſtor praktiſk Betydning at gaa ind paa Enkeltvederne i de forſkjellige Forſlag. Derfor jeg havde den Tro, at Hærløvens Reviſion blev gennemført iaar, vilde jeg ſelv indrømme, at det kunde være et Spørgsmaal, om jeg burde have ſtillet Forſlagene, men jeg har aldeles ikke nogen Tillid til, at Hærløvens Reviſion bliver fuldendt iaar. Dette er Noget, ſom ligger ganſke ſkjult for os Alle, og da jeg ikke er Medlem af det Udvalg, ſom behandler denne Sag, kan jeg perſonlig

aldeles ingen Mening have derom. Det er altsaa en Selvfølge, at jeg anſer det for at være forſigtigt fra mit Standpunkt at gjøre Forſlagene her, hvor jeg veed, at Thinget kunde vedtage dem, hvis det vilde. Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Aukſer) ſagde, at, naar jeg ſkulde ret ſaae gennemført det, ſom jeg anſaa for det Rigtige, vilde det omtrent være dette, at der ingen Lov ſkulde gives om Hærens Ordning. Dette var nu at gaa en Del videre, end jeg fandt Anledning til, thi jeg udtalte kun, at det vilde være magtpaaliggende ved Hærløvens Reviſion at ſørge for, at det ikke ſkulde blive ſaa vanſkeligt for Fremtiden, ſom det var efter den beſtaende Hærlø, at komme til en Forandring med Hensyn til Poſter i Hærløven. At der ſkulde være nogen ſærlig Fare ved, at der hvert Aar, om det ſaa ſkulde være, kunde foretages Forandringer med Hensyn til Hærens Ordning, kan jeg aldeles ikke erkjende, og jeg vil ſige, at vi dog have et andet Land her i Europa, hvor det netop er Tilfældet, at den hele Ordning af Hæren er afhængig af, at der bliver givet Lov derom hvert Aar. Det er England, og naar dette ſaaledes er Tilfældet i det meſt konſtitutionelle af alle Lande, dette Forbillede for andre Lande, ſkulde det da være ſaa farligt her? Jeg tror, at, naar det har kunnet gaa i England gjennem Aarhundreder eller i det Mindſte i meget lange Tider, ſaa er der heller ingen ſærlig Grund til at frygte for det hos os. Men ſom ſagt, dette var efter en meget rigtig Taktil ſtillet op af det ærede militære Medlem, fordi han da ſaa meget lettere vilde kunne nebflaa mit Forſlag. Han gif videre end jeg og ſtillede Noget op, ſom jeg ikke havde ſagt, og ſaa kunde han naturligtviſ ſaa meget bedre ſaae det beſkæmpet. Men hold Dem til det, jeg ſagde, at vi kunne trænge til at have en lettere Maade, hvorpaa vi kunne ſaae Hærløven forandret, end den, der nu finder Sted, ſaa tror jeg, at jeg ſkal ſaae de Fleſte i dette Thing til at være enige med mig. Til det ſamme ærede Medlem ſkal jeg bemærke, at han har overhørt mine Udtalelſer, idet han nemlig troede, at det var Tilveiebringelſen af den Beſparelſe, jeg tilſigtede, ſom jeg havde kaldt en Beſtændsſag. Dette er en Feiltagelſe; det var vor politiſke Stilling, jeg kaldte ſaaledes, og navnlig Unerkjendelſen af vor Neutralitet. Det var dette, jeg ſagde, var en Beſtændsſag for vort Land. — Jeg ſkal endnu kun tilføie en Bemærkning; det er angaaende Munderingsvoceſenet. Derfor man gaar ind paa mit Forſlag, bliver der tilbage en Beholdning af Munderingsſager og Kløbe til 2,361,300 Rd. Jeg kan dog virkelig ikke antage, at det ſkulde være ſaa overhaands farligt at indſkrænke ſig til denne Beholdning for det ene Aar; Krigen ſtaaer jo ikke for Døren, mine Herrer! Det vide vi jo af Miniſteriets Udtalelſer; vi have jo dets værdifulde Oplyſning om, at der er Udſigt til en lang Fredsperiode i Europa. Skulde man altsaa i Tidens Løb komme